

La tasca del mutualisme en la tuberculosi

Conferència llegida pel Dr. MIQUEL MITJANS I ROMERO
a la Cooperativa Sabadellenca

Benvolguts ciutadans:

Mutualistes:

Cooperadors:

Abans d'alçar la meua pobre veu, sobre el tema "Tuberculosi i Mutualisme", permeteu-me que us adreci la meua més afectuosa salutació tot dient-vos que, en ésser invitat per la digníssima Junta de la Federació de Germandats de Sabadell perquè donés una conferència, molt gustosament vaig acceptar tal comanda. Mai no he tingut un no, i de cap manera l'havia de tenir per la bona obra que em proposaven i la bella finalitat natural que se'n deriva. No per això deixo de reconèixer l'immerescut honor d'ésser jo un dels escollits per aquesta tasca, ja que d'altres amb més mèrits que jo i, sens dubte, amb mots més precisos i abundància de coneixements, haurien fet més sortosa i agradable aquesta conferència. Pel mateix motiu us prego tingueu benvolença per qui us parla, més acostumat a visitar un malalt que no a fer una dissertació en públic, per més que sia tractant un tema amb el qual conviu tots els dies. Si en el curs de la present algú interpretés amb enuig algun concepte meu, que em perdoni, puix està molt lluny de mi el molestar a ningú.

* * *

Parlar de Tuberculosi i Mutualisme, al primer moment, poden semblar dues coses allunyades, i és bon xic al contrari, sobretot mirant-ho des del punt de vista social, científic i econòmic, puix no sols es compenetren sinó que es sumen i es fonen en una sola. Per això en estudiar l'*Aspecte Social de la Tuberculosi* i el *Concepte actual del seu tractament*, veureu com el Mutualisme és l'únic principi capaç de solucionar tan paorós problema, probablement el més important dels que afecten la vida social moderna.

En tractar de l'*Aspecte Social de la Tuberculosi* no em guia altre propòsit sinó el de portar un raig d'esperança al decaïgut esperit del pobre tuberculós que mantes vegades mor víctima de la nostra incultura i del nostre indiferentisme social, que és un càstig dels nostres vicis, i una taca ignominiosa de la nostra societat, la qual sembla moure's tan sols per les riqueses i els plaers. Portem una àncora de salvació al desvalgut tuberculós que s'ofega en la mar de la nostra ignorància. Portem arreu la poderosa llum de la Ciència—des de la fosca barraca del pobre a la senyorívola alcova del ric—, puix tant el ric com el pobre no s'escapen del terrible flagell. Portem moderns corrents d'aires puríssims perquè és netegin els pulmons de la nostra societat que s'ofega en una mar de vells prejudicis i misèries humanes com jamai no s'havia vist. Deixeu-vos d'egoismes, individualismes, vanitats i diners, ja que al bacil tuberculós això no li interessa. Ell no respecta els més savis, ni els més rics, ni els més bells. Al contrari, cada dia sembla que ens demostrï que té predilecció per aquests. I puix que és un enemic comú, unim-nos en comunitat, formem una croada, tal com han fet els països que van a la davantera de la civilització. El bacil de Koch no té fronteres. Per això els països cultes, tan diferents entre si pel seu origen, per la seva llengua, per la seva moneda, pels seus costums, pel seu clima i fins i tot contraris en els seus egoismes i tendències, s'han unit, s'han agermanat, s'han identificat davant del *Problema de la Tuberculosi*. La Ciència, cada dia més internacional, tampoc no acceptant fronteres, va difonent per tot el món els tractaments més moderns i de més eficàcia per a combatre tan traïdora malaltia. La tuberculosi, cada dia més estesa arreu, prodiga la seva llavor sembrant-la i escampant-la, sense atendre diferències de races ni de colors. La Ciència, estudiant més i